

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

22. listopada 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Prihodi od igara na sreću – Razlika u oporezivanju dobitaka ostvarenih u inozemstvu i onih koji su ostvareni u nacionalnim kasinima“

U spojenim predmetima C-344/13 i C-367/13,

povodom zahtjevâ za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija), odukama od 28. svibnja 2013., koje je Sud zaprimio 24. lipnja i 1. srpnja 2013., u postupcima

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

protiv

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešić, predsjednik vijeća, A. Ó Caoimh, C. Toader (izvjestiteljica), E. Jarašiūnas, i C. G. Fernlund, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: A. Calot Escobar

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za C. Blanca i P. Fabrettija, M. Rosa i S. Cristaldi, *avvocati*,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz assistenciju G. De Bellisa, *avvocato dello Stato*,
- za belgijsku vladu, L. Van den Broeck i J.-C. Halleux, u svojstvu agenata, uz assistenciju P. Vlaeminck i R. Verbeke, *advocaten*,
- za Europsku komisiju, D. Recchia i W. Roels, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

* Jezik postupka: talijanski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodne odluke odnose se na tumačenje članaka 46. i 49. UEZ-a koji su postali članci 52. i 56. UFEU-a.
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru dvaju postupaka, Blanco odnosno Fabretti protiv Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (u dalnjem tekstu: Agenzia) povodom njihove porezne obavijesti.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o spriječavanju korištenja finansijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma (SL L 309, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 2., str. 116.) u članku 2. stavku 1. točki 3. podtočki (f) određuje da se primjenjuje na kasina.

Talijansko pravo

- 4 Članak 67. stavak 1. točka (d) Uredbe predsjednika Republike br. 917 kojim se odobrava pročišćeni tekst Zakona o prihodima (decreto del Presidente della Republica n. 917 – approvazione del testo unico delle imposte sui redditi) od 22. prosinca 1986. (redovni dodatak GURI-ju br. 302 od 31. prosinca 1986.), u verziji koja je bila na snazi u vrijeme glavnog postupka (u dalnjem tekstu: DPR 917/86), „dobitke na lutrijama, nagradnim igram, javnim igram i kladenjima te nagrade na natjecanjima i izvlačenjima“ izjednačava s ostalim prihodima te ih uključuje u osnovicu poreza na dohodak.

- 5 Članak 69. stavak 1. te uredbe precizira da nagrade i dobici iz članka 67. stavka 1. točke (d) „čine prihod koji se oporezuje u punom iznosu tijekom poreznog razdoblja bez ikakvih odbitaka“.

- 6 Članak 30. prvi stavak Uredbe predsjednika Republike br. 600 od 29. rujna 1973. kojom se uvode zajedničke odredbe u području utvrđivanja poreza na dohodak (redovni dodatak GURI-ju br. 268 od 16. listopada 1973.) određuje:

„[...] dobici na izvlačenjima, natječajima, lutrijama i kladenjima koje isplaćuju država, pravne osobe javnog ili privatnog prava i osobe iz prvog stavka članka 23. ove uredbe predmet su oporezivanja na izvoru s mogućnošću povrata, isključujući slučaj u kojem druge odredbe već predviđaju povrat na izvoru. Oporezivanje na izvoru ne primjenjuje se ako ukupna vrijednost nagrada ne prelazi 50.000 lira [25,82 eura]; ako ona prelazi taj prag, iznos se u potpunosti oporezuje.“

- 7 Ta se odredba, međutim, ne primjenjuje na dobitke koje isplaćuju talijanska kasina jer je na temelju članka 30. sedmog stavka te uredbe porez na dobitke koje isplaćuju ti subjekti sadržan u porezu na predstave koji je postao porez na zabavu, a uveden je Zakonodavnom uredbom br. 60 od 26. veljače 1999. (GURI br. 59 od 12. ožujka 1999., str. 5.).

- 8 Osim toga, na temelju članka 3. Uredbe predsjednika Republike br. 640 o porezu na predstave (decreto del Presidente della Republica n. 640 – imposta sugli spettacoli) od 26. listopada 1972. (redovni dodatak GURI-ju br. 292 od 11. studenoga 1972.), kako je izmijenjen Zakonodavnom uredbom br. 60

od 26. veljače 1999., kasina koja su obvezna platiti porez na zabavu oslobođena su obveze da taj porez naplate od gledatelja, sudionika i sudionika u klađenju. Poreznu osnovicu čine iznos prodanih ulaznica, stvarna pozitivna razlika između iznosa koji se dnevno naplati za igre i onog koji se isplati igračima kao dobitak te ostali prihodi vezani za igre.

Glavni postupak i prethodno pitanje

Predmet C-344/13

- 9 Agenzia je 1. prosinca 2011. uputila C. Blancu tri porezne obavijesti u kojima mu prigovara da nije podnio prijavu poreza na dohodak za sve porezne godine od 2007. do 2009. kao i da 2007. nije prijavio iznos od 410.227 eura, 2008. iznos od 25.969 eura te 2009. iznos od 46.028 eura, koji odgovaraju dobicima ostvarenima u kasinima u drugim državama članicama kao i trećim državama. Iстиče da je te iznose trebalo uključiti u oporezivi prihod C. Blanca jer oni čine „ostale prihode“ u smislu članka 67. stavka 1. točke (d) DPR-a 917/86. Posljedično, C. Blancu ponovno je izračunat porez u iznosu od 488 703,16 eura za 2007., 23 919,86 eura za 2008. i 41 291,89 eura za 2009. na ime poreza na dohodak fizičkih osoba, porasta poreza i novčanih kazni.
- 10 C. Blanco podnio je nekoliko tužbi protiv te porezne obavijesti. Ti su postupci spojeni zbog povezanosti u pogledu predmeta i osobe tužitelja u glavnem postupku. Potonji, s jedne strane, smatra da podatke na kojima se temelji Agenzia treba uzeti u obzir s oprezom jer su preuzeti s internetske stranice na kojoj su dobici izraženi u bruto iznosu i ne uzima se u obzir niz elemenata koji utječu na te dobitke poput *stackinga*, gubitaka i troškova. S druge strane ističe da porezne obavijesti krše načelo zabrane dvostrukog oporezivanja utvrđeno u međunarodnim sporazumima te se poziva na članak 2. Modela konvencije OECD-a o dohotku i imovini, načelo slobodnog pružanja usluga predviđeno u članku 56. UFEU-a i načelo zabrane diskriminacije iz članka 21. Povelje EU-a o temeljnim pravima kao i na članke 18. i 49. UFEU-a. C. Blanco tvrdi da je diskriminiran jer su dobici koji su ostvareni u Italiji izuzeti od obveze prijavljivanja i nisu oporezivi porezom na dohodak jer su na izvoru oporezovani zamjenskim porezom na zabavu te zbog toga što su dobici koji su ostvareni u drugim državama već oporezovani na izvoru u potonjima i ne smiju se oporezovati u Italiji.
- 11 Na tom se temelju C. Blanco poziva na predmet koji smatra sličnim, a koji je doveo do presude Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), u kojoj je Sud presudio da je protivno članku 49. UEZ-a zakonodavstvo države članice prema kojem se dobici od igara na sreću organiziranih u drugim državama članicama smatraju prihodom koji je oporeziv porezom na dohodak, dok dobici od igara na sreću organizirani u dotičnoj državi članici nisu oporezivni. Smatra da sud koji je uputio zahtjev treba odbiti primjeniti nacionalni propis jer je diskriminatorne prirode koja je u suprotnosti s člankom 56. UFEU-a.
- 12 Agenzia osporava osnovanost tužbe u glavnem postupku i zahtjeva njezino odbijanje. Iistiće da je djelovala sukladno zakonodavstvu na snazi i općenito se poziva na detaljno obrazloženje porezne obavijesti u kojem je naznačila da je tužitelj iz glavnog postupka propustio prijaviti prihode za dotična porezna razdoblja.
- 13 Sud koji je uputio zahtjev odbija tužbeni zahtjev vezan za dvostruko oporezivanje smatrajući da valja razlikovati porez kojega su oslobođena kasina i porez koji treba platiti osoba koja je ostvarila dobitak. Naime, fiskalni doprinosi kasina i osoba koje su ostvarile dobitak ubiru se na temelju različitih poreza.
- 14 Iako taj sud priznaje da postoji razlika u poreznom tretmanu između dobitaka od igara na sreću ostvarenih u Italiji i onih koji su ostvareni u drugoj državi članici, ta se razlika smatra zabranjenom diskriminacijom samo ako nema razloga kojima se ona može opravdati.

- 15 Taj sud tvrdi da se, čitajući sudsку praksu Suda, takva razlika u tretmanu može smatrati opravdanom ako potpada pod odredbu koja predviđa izričito odstupanje kao što je članak 52. UFEU-a, na koji upućuje članak 62. UFEU-a, a čiji je cilj zajamčiti javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje, održavajući usklađenost s načelom proporcionalnosti i osiguravajući učinkovito ostvarenje cilja na koherentan i sustavan način.
- 16 Prema sudu koji je uputio zahtjev, namjera talijanskog zakonodavstva u ovom slučaju nije zaštititi nacionalna kasina, već obeshrabriti praksu pranja novca i vlastitog pranja novca u inozemstvu kao i ograničiti odljev u inozemstvo odnosno ulazak u Italiju kapitala čije se porijeklo ne može kontrolirati.
- 17 Taj sud ističe kako je potrebno da Sud precizno ocijeni razloge koji su nacionalnog zakonodavca naveli na donošenja takvog propisa te da talijanska vlada objasni zašto je odlučila oporezovati dobitke od igara na sreću ostvarene u inozemstvu.
- 18 U takvim okolnostima Commissione tributaria provinciale di Roma odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li obveza prijavljivanja i oporezivanje dobitaka ostvarenih u kasinima države članice Europske unije osoba koje su talijanski rezidenti, kako je predviđeno u članku 67. [stavku 1.] točki (d) [DPR-a 917/86], protivna članku [56. UFEU-a] ili je u smislu članka [52. UFEU-a] treba smatrati opravdanom razlozima javnog poretku, javne sigurnosti ili javnog zdravlja?“

Predmet C-367/13

- 19 Agenzia je 6. prosinca 2011. P. Fabrettiju uputila poreznu obavijest za 2009. u kojoj traži plaćanje iznosa od 45 327,48 eura jer je propustio prijaviti iznos od 52.000 eura koji je dobio igrajući poker u kasinu u drugoj državi članici.
- 20 P. Fabretti iz istih razloga kao i C. Blanco osporava tu poreznu obavijest i protiv nje je podnio tužbu. Agenzia protiv njega ističe argumente analogne onima koje je istaknula protiv C. Blanca.
- 21 La Commissione tributaria provinciale di Roma na sličan način kao u predmetu C-344/13 obrazlaže potrebu za prethodnom odlukom. Odlučio je prekinuti postupak i postaviti Sudu pitanje identično onomu koje je postavljeno u tom zahtjevu.
- 22 Rješenjem predsjednika Suda od 11. srpnja 2013. predmeti C-344/13 i C-367/13 spojeni su u svrhu pisanih i usmenih postupaka kao i presude.

O prethodnom pitanju

- 23 Svojim jedinim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 52. i 56. UFEU-a tumačiti u smislu da im je protivno zakonodavstvo države članice prema kojem se dobici ostvareni u njezinim nacionalnim kasinima ne oporezuju porezom na dohodak, dok se oni koji su ostvareni u drugim državama članicama oporezuju tim porezom, te može li se takva razlika u tretmanu opravdati razlozima javnog poretku, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.
- 24 Na početku valja precizirati da, iako je izravno oporezivanje u nadležnosti država članica, one ga unatoč tome trebaju izvršavati u skladu s pravom Unije (u tom smislu vidjeti presudu Lindman, EU:C:2003:613, t. 18. i navedenu sudsку praksu).
- 25 Sud koji je uputio zahtjev u prvom se redu pita predstavlja li dotični nacionalni propis iz glavnog postupka ograničenje slobodnog pružanja usluga.

- 26 U tom pogledu valja podsjetiti da slobodno pružanje usluga, predviđeno u članku 56. UFEU-a, nalaže ne samo zabranu svake diskriminacije pružatelja usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici na temelju njegove nacionalnosti nego i ukidanje svakog ograničenja, čak i ako se ono jednako primjenjuje na domaće pružatelje usluga kao i na one iz drugih država članica, koje po svojoj prirodi zabranjuje, otežava ili čini manje privlačnim djelatnosti pružatelja usluge koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici u kojoj zakonito pruža istovjetne usluge (vidjeti osobito presudu Dirextra Alta Formazione, C-523/12, EU:C:2013:831, t. 21. i navedenu sudsку praksu).
- 27 Odredbe UFEU-a o slobodnom pružanju usluga odnose se, kao što je to Sud već presudio, na aktivnost koja se sastoji u omogućivanju korisnicima da uz naplatu sudjeluju u kockanju (presuda Zenatti, C-67/98, EU:C:1999:514, t. 24. i navedena sudska praksa). Nadalje, od slobode pružanja usluga imaju koristi i pružatelji i korisnici usluga (presuda Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, t. 51. i navedena sudska praksa).
- 28 U glavnem postupku iz utvrđenja suda koji je uputio zahtjev kao i iz očitovanja talijanske vlade proizlazi da nacionalni propis dobitke ostvarene u kasinima koja se nalaze u Italiji podvrgava oporezivanju na izvoru koje se sastoji u oporezivanja tih kasina. Preciznije rečeno, dobici ostvareni u nacionalnim kasinima predmet su poreza koji se računa u odnosu na razliku između iznosa koji su naplaćeni za pristup igrama i onih koji su isplaćeni igračima za ostvarene dobitke. Talijanska vlada pojašnjava da su dobici ostvareni u kasinima koja se nalaze u Italiji izuzeti od poreza na dohodak u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja istih iznosa, i to ulaznog u kasinima i izlaznog kod igrača.
- 29 Naprotiv, dobici od igara na sreću ostvareni u kasinima s poslovnim nastanom u inozemstvu smatraju se prihodima. Ti se prihodi moraju iskazati u poreznoj prijavi i stoga se moraju oporezovati porezom na dohodak.
- 30 Stoga taj nacionalni propis, pridržavajući povlasticu izuzeća od poreza na dohodak samo za dobitke od igara ostvarene u dotičnoj državi članici, podvrgava pružanje usluga koje se sastoje u organizaciji kockanja uz naplatu drukčijem poreznom tretmanu ovisno o tome pruža li se navedena usluga u toj državi ili u drugim državama članicama (u tom smislu vidjeti presudu Laboratoires Fournier, C-39/04, EU:C:2005:161, t. 15. i navedenu sudsку praksu).
- 31 Osim toga, kako ističu tužitelji u glavnem postupku i Europska komisija, razlika u poreznom tretmanu na temelju koje se samo dobici od igara ostvareni u drugoj državi članici smatraju oporezivim prihodima čini odlazak u drugu državu članicu u svrhu igranja igara na sreću manje privlačnim. Naime, korisnike dotičnih usluga koji borave u državi članici koja predviđa takvu razliku u tretmanu odvraća se od sudjelovanja u takvim igrama čiji organizatori imaju poslovni nastan u drugim državama članicama, vodeći računa o važnosti koju za njih ima mogućnost dobivanja poreznih izuzeća (vidjeti po analogiji presude Vestergaard, C-55/98, EU:C:1999:533, t. 21. kao i Komisija/Danska, C-150/04, EU:C:2007:69, t. 40. i navedenu sudsку praksu).
- 32 Okolnost da su pružatelji usluga igara s poslovnim nastanom u toj državi članici podložni oporezivanju kao i organizatori kockanja ne čini zakonodavstvo iz glavnog postupka manje diskriminatornim jer taj porez nije, kako ističe sud koji je uputio zahtjev, analogan porezu na dohodak koji se primjenjuje na dobitke poreznog obveznika ostvarene u igrama na sreću organiziranim u drugim državama članicama (vidjeti u tom smislu presudu Lindman, EU:C:2003:613, t. 22.).
- 33 Prema tome, nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka stvara diskriminatorno ograničenje slobodnog pružanja usluga zajamčenog člankom 56. UFEU-a, ne samo u pogledu pružatelja nego i korisnika tih usluga.
- 34 U drugom redu valja provjeriti može li se to diskriminatorno ograničenje opravdati.

- 35 Sud koji je uputio zahtjev i talijanska vlada napominju da je cilj nacionalnog propisa iz glavnog postupka spriječiti pranje novca i vlastito pranje novca u inozemstvu kao i ograničiti odljev u inozemstvo odnosno ulazak u Italiju kapitala čije se porijeklo ne može sa sigurnošću utvrditi.
- 36 Kao što to ističe ta vlada, Sud je opetovano presudio da propisi o igrarama na sreću pripadaju područjima u kojima postoje znatne moralne, religijske i kulturne razlike između država članica. U nedostatku usklađenosti tog područja na razini Unije, na svakoj je državi članici da u tim područjima prema vlastitim vrijednostima ocijeni koji zahtjevi čine zaštitu dotičnih interesa (vidjeti osobito presude Stanleybet International i dr., C-186/11 i C-209/11, EU:C:2013:33, t. 24. kao i Digibet i Albers, C-156/13, EU:C:2014:1756, t. 24.).
- 37 Međutim, iako je Sud već prepoznao određeni broj važnih razloga od općeg interesa na koje se može pozvati da bi se opravdalo ograničenje slobode pružanja usluga, među kojima su zaštita potrošača, borba protiv prijevare i sprečavanje društvenih problema povezanih s igrarama, na te se ciljeve ne može pozvati da bi se opravdala diskriminaciona ograničenja (presuda Komisija/Španjolska, C-153/08, EU:C:2009:618, t. 36. i navedena sudska praksa).
- 38 Takoder, diskriminaciono ograničenje u skladu je s pravom Unije samo ako je obuhvaćeno izričitom derogatornom odredbom poput članka 52. UFEU-a, na koji upućuje članak 62. UFEU-a i čiji je cilj zajamčiti javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje (u tom smislu vidjeti osobito presude Komisija/Njemačka, C-546/07, EU:C:2010:25, t. 48. i navedenu sudsку praksu kao i Dickinger i Ömer, C-347/09, EU:C:2011:582, t. 79.).
- 39 Posljedično, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz glavnog postupka može se opravdati samo u mjeri u kojoj slijedi ciljeve zaštite javnog poretku, javne sigurnosti i javnog zdravlja u smislu članka 52. UFEU-a. Nadalje, valja podsjetiti da ograničenja koja su nametnule države članice moraju biti proporcionalna. Stoga nacionalno pravno uređenje može jamčiti ostvarenje navedenog cilja samo ako zaista dosljedno i sustavno odražava nastojanje za postizanjem tog cilja (u tom smislu vidjeti presude Engelmann, C-64/08, EU:C:2010:506, t. 35. kao i Pfleger i dr., C-390/12, EU:C:2014:281, t. 43. i navedenu sudsку praksu).
- 40 Utvrđivanje ciljeva nacionalnog zakonodavstva u okviru spora o kojem odlučuje Sud na temelju članka 267. UFEU-a u nadležnosti je suda koji je uputio zahtjev. Nadalje, na tom je sudu da provjeri ispunjavaju li ograničenja uvjete koji proizlaze iz sudske prakse Suda u pogledu svoje proporcionalnosti (u tom smislu vidjeti presudu Pfleger i dr., EU:C:2014:281, t. 47. i 48. kao i navedenu sudsку praksu).
- 41 Što se tiče ciljeva na koje se poziva talijanska vlada, a koji se odnose na sprečavanje pranja novca kao i ograničivanje odljeva u inozemstvo odnosno ulaska u Italiju kapitala čije se porijeklo ne može sa sigurnošću utvrditi, i bez potrebe utvrđivanja mogu li se ti ciljevi podvesti pod pojmom javnog poretku, dovoljno je utvrditi da, kao što to proizlazi iz sudske prakse Suda, tijela države članice ne mogu valjano općenito i bez razlike prepostaviti da se tijela i subjekti u drugoj državi članici bave kriminalnim aktivnostima (u tom smislu vidjeti presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, t. 39. i navedenu sudsку praksu).
- 42 Zatim valja istaknuti da, kao što to primjećuje Europska komisija, talijanska vlada nije podnijela dokaz da je, čak i ako doseže povećane iznose, prihod od organiziranog kriminaliteta u Italiji u cijelosti ili većinom ostvaren u inozemstvu.
- 43 Nadalje, činjenica općenitog isključenja od povlastice poreznog oslobođenja doima se neproporcionalnom jer prelazi ono što je nužno za borbu protiv pranja novca, a u tom su pogledu državama članicama na raspolaganju druga sredstva, poput Direktive 2005/60, čiji je cilj borba protiv pranja novca i koja se na temelju članka 2. stavka 1. točke 3. podtočke (f) primjenjuje i na kasina.

- 44 Nапослјетку, не може се искључити да борба против оvisности о играма на срећу потпада под заштиту javног zdravlja (у том смислу видјети presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, т. 40. i navedenu sudsku praksу) те би на том темељу било могуће opravdati diskriminаторно ограничење slobodnog pružanja usluga.
- 45 Naime, kako то ističe belgijska vlada, Sud je više puta utvrdio posebnu prirodu područja igara na sreću u kojem, за razliku od uspostave slobodnog, neometanog tržišnog natjecanja u okviru tradicionalnog tržišta, primjena takvog natjecanja unutar tog vrlo posebnog tržišta, to jest između više operatera koji imaju odobrenje za organizaciju istih igara na sreću, može uzrokovati štetan učinak zbog тога što су operateri склони natjecanju u inovativnosti да би своју ponudu учинили što privlačnijom u односу на onu svojih konkurenata и tako povećали трошкове корисника vezano за igre као и опасност да о njima постану ovisni (видјети osobito presude Pfleger i dr., EU:C:2014:281, т. 46. i navedenu sudsku praksu као и Digibet i Albers, EU:C:2014:1756, т. 31. i navedenu sudsku praksu).
- 46 Međutim, u okolnostima poput onih из glavnog postupka опoreзивање države članice dobitaka ostvarenih u kasinima u drugim državama članicama i oslobođenje onih ostvarenih u kasinima која se nalaze na njezinu državnom području nije prikladno да би се на dosljedan начин zajamčilo ostvarenje cilja borbe protiv ovisnosti о играма на срећу jer то oslobođenje може potaknuti потрошаče да sudjeluju u играма на срећу које им omogућују да се користе takvim oslobođenjem (у том смислу видјети presudu Komisija/Španjolska, EU:C:2009:618, т. 41.).
- 47 Slijedi da diskriminacija iz glavnog postupka nije opravdana u smislu članka 52. UFEU-a.
- 48 Prema tome, iz prethodnih razmatranja proizlazi da на поставljено prethodno pitanje valja odgovoriti да članke 52. i 56. UFEU-a treba tumačiti u smislu да им је protivno zakonodavstvo države članice prema којем се добичи остvareni u kasinima која se nalaze u drugim državama članicama опорезују porezom на dohodak, а истог су poreza oslobođeni slični prihodi остvareni u kasinima која se nalaze на njezinu državnom području.

Troškovi

- 49 Budуći да овај поступак има значај prethodnog pitanja за stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, на том је суду да odluci o troškovima postupka. Troškovi podnošења očitovanja Sudu, који nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) odlučuje:

Članke 52. i 56. UFEU-a treba tumačiti u smislu да им је protivno zakonodavstvo države članice prema којем се добичи остvareni u kasinima која se nalaze u drugim državama članicama опорезују porezом на dohodak, а истог су poreza oslobođeni slični prihodi остvareni u kasinima која se nalaze na njezinu državnom području.

Potpisi